

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010030
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315010030.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Č a d c i, na hlavnom pojednávaní, konanom v Čadci dňa 01. 06. 2016, samosudkyňou
Mgr. Erikou Dodulíkovou, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. P., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom R. č. XXXX, okres Č., t.č. bytom W. X. K. Q. -
časť obce W. č. XX, okres Č. O., Č. Y.,

je vinný, že

ako otec maloletého syna X. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je vo výchove a starostlivosti u svojej matky
G. P., trvale bytom Č., Z. XXX, okres Č., riadne na toto dieťa neplatil výživné v dobe od 01.12.2010 do
01.06.2016. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca, pod sp. zn.
15P/42/2010 zo dňa 18.06.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.07.2010, a to prispievať na toto
dieťa mesačne sumou 100,- €, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Obvinený
za uvedené obdobie na výživnom k rukám G. P. mal uhradiť 6.600,- €, uhradil 1.480,- € a dlhuje 5.120,-
€. Obvinený sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Český
Krumlov, Česká republika, pod sp. zn. 10T 10/2014 zo dňa 05.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť
dňa 22.03.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 odsek 2 Trestného zákonníka a
bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý trest mu bol odložený na skúšobnú
dobu v trvaní 2 rokov ako aj povinnosť, aby v priebehu skúšobnej doby podľa svojich síl uhradil dlžné
výživné a riadne platil bežné výživné. Obvinený, v dobe keď neplatil výživné, nebol riadne zamestnaný,
pracoval iba príležitostne, nebol evidovaný ani na príslušnom úrade práce a nič neurobil preto, aby si
našiel stabilné zamestnanie, hoci vie o tom, že má vyživovaciu povinnosť,
t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,
spáchal čin závažnejším spôsobom konania a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch
za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b), písm. c) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest
odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do
ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Čadci podala dňa 26. 01. 2015 obžalobu na obvineného V. P., osobné údaje uvedené vyššie, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku, pričom pre úplnosť súd uvádza, že rozsahu skutku súd upravil ku dňu vyhlásenia rozsudku (k 01. 06. 2016).

Súd vydal dňa 29. 01. 2015 trestný rozkaz č.k. 2T/10/2015-150, ktorým uznal obvineného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, odsek 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obvinený však podal v zákonnej lehote odpor proti trestnému rozkazu, čím sa trestný rozkaz zrušil a samosudkyňa nariadila vo veci hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného V. P., svedkyne poškodenej G. P., prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný po zákonomnom poučení k veci uviedol, že výživné za obdobie od 01. 12. 2010 do dnešného dňa (22. 09. 2015) neplatil. Vo februári, resp. v marci obžalovaný odišiel kvôli práci do zahraničia. Pracoval však len brigádne - v lese, a to v marci a apríli 2011. Mal dostať 3000,-€ a pracovať pol roka. Pracoval však len 2 mesiace, za ktoré dostal 500,-€. Na konci apríla obžalovaný ochorel na boreliózu. V máji 2011 prestal zo zdravotných dôvodov pracovať. Opätovne začal pracovať začiatkom roka 2014. Počas obdobia keď nepracoval sa o neho starala jeho priateľka, lebo nemal žiadny príjem. Od roku 2014 pracoval brigádne, napr. na bagri, alebo pre firmu S.. Koľko bol jeho príjem obžalovaný nevedel uviesť. Od začiatku roku 2015 už mal dve roboty - u priateľky robil skladníka, a robil aj na žeriave pre firmu S.. U priateľky nevie aký mal príjem, lebo peniaze išli jej na účet. Vo firme S. mal príjem 1500,-Kč na deň. Za predmetné obdobie zaplatil výživné 2000,-€, z toho 500,- € cez poštu, 1500,-€ zložil súdnej exekútorke JUDr. Q. Y., ale nevie aká suma z toho išla na výživné. Obžalovaný uviedol, že je ochotný a schopný dlžné výživné doplatiť do konca novembra 2015. K zmene výšky výživného nedošlo. Obžalovaný mal syna na 10 dní u seba doma, pričom mu kúpil počítač za 500,-€, pretože syn ho potreboval do školy. Doklady od počítača dal synovi a nevie kde sa nachádzajú. Iným spôsobom na výživu syna neprispel.

Svedkyňa G. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je pravdou, obž. neuhradil výživné od 1.12.2010 doposiaľ. V období pred prázdninami 2015 jej obžalovaný uhradil prostredníctvom pošty výživné vo výške cca 480 €. Obž. uviedol, že túto sumu posielal na darčeky pre syna, a preto to svedkyňa nepovažovala za úhradu výživného, ale svedkyňa súhlasí s tým, aby sa to započítalo ako úhrada výživného za obdobie od 1.12.2010. Doklad o úhrade tejto sumy, nemá, ale mala by ho mať doma. Takisto na exekútorskom úrade JUDr. Y. obž. uhradil dňa 13.8.2015 časť výživného, pričom podľa vyjadrenia exekútorke zo dňa 16.9.2015, bolo v období od 1.1.2015 vymožené pre oprávneného 1000 €. Uvedenú sumu exekútorka previedla na jej účet s tým, že túto sumu musí svedkyňa z účtu vybrať a vrátiť ju ÚPSVaR, nakoľko poberá náhradné výživné. Náhradné výživné poberá asi od roku 2010, v takej výške, aká bola určená súdnym rozhodnutím. Okrem uvedených súm, obž. na úhradu výživného iné prostriedky neuhradil. Je pravdou, že obž. kúpil maloletému počítač. Svedkyňa nevie v akej hodnote bol tento počítač, a tiež nevie, či ide o nový, alebo o používaný počítač. Podľa svedkyne kúpa tohto počítača nebola nevyhnutná, lebo ona počítač má a keby bolo treba, syn by si mohol veci do školy písať na tomto počítači. Preto svedkyňa kúpu počítača obžalovaným nepovažuje za úhradu výživného. Iným spôsobom obž. na úhradu výživného neprispel. Svedkyňa obž. nekontaktovala, keď jej určili náhradné výživné. Svedkyňa vedela, že obž. sa pohybuje niekde v ČR, a akurát teraz pred prázdninami sa ozval, že by syna zobral na prázdniny. Svedkyňa je zamestnaná, jej príjem stačil na úhradu základných potrieb syna. Teda v období, keď obž. výživné neplatil, syn núdzou netrpel.

Súd hlavné pojednávanie odročil predovšetkým za účelom poskytnutia lehoty obžalovanému na úhradu dlžného výživného (od 01. 12. 2010 do 30. 11. 2015). Obžalovaný však dlžné výživné neuhradil.

Podľa výsledku lustrácie v registri priestupkov sa obžalovaný v tomto registri nenachádza.

Podľa správy Obce Oščadnica sa obžalovaný v obci nesprával tak, aby narušil pokojné občianske spolunažívanie.

Podľa správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Čadci sa obžalovaný v období po januári roku 2015 nedopustil trestného činu, ani priestupku.

Podľa správy súdnej exekútorky JUDr. Q. Y. zo dňa 06. 11. 2015 za obdobie od 01. 12. 2010 do 30. 11. 2015 bolo uhradené:

dňa 15. 07. 2011 oznámila matka maloletého oprávneného, že jej zo strany obžalovaného bolo poukázaných celkom 1327,60,-€ (za roky 2006-2010)

dňa 13. 08. 2015 sa dostavil na exekútorický úrad obžalovaný, ktorý zaplatil 1000,-€ na výživné a 500,-€ na trovy exekúcie.

Na čl. 176 sa nachádza doklad podpísaný matkou maloletého, podľa ktorého obžalovaný zaplatil výživné:

za august 2010 100,-€,

za september 2010 100,-€

za október 2010 100,-€ a

za november 2010 100,-€.

Na čl. 180 je doplnené podanie matky maloletého v zmysle ktorého obžalovaný zaplatil za rok 2010 sumu 99,57,-€. Suma 619,57,-€, ktorú jej obžalovaný uhradil, nie je súčasťou konania EX 735/05.

Z odpisu z registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti celkom 5 x súdne trestaný, z čoho 1 x sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený.

Po skutkovej stránke mal súd preukázané, že obžalovaný za obdobie od 01. 12. 2010 do vyhlásenia rozsudku vo veci samej (dňa 01. 06. 2016) - ide o pokračovací trestný čin, mal uhradiť 6 600,-€ (66 mesiacov po 100,-€), pričom uhradil 1480,-€ (480,-€ + 1000,-€), a teda dlží výživné na svojho maloletého syna X. P., nar. XX. XX. XXXX v sume celkom 5120,-€. (6600,-€ - 1480,-€).

Výživné bolo obžalovanému určené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 15P/42/2010 z 18. 06. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 07. 2010, tak, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu syna X. 100,-€ mesačne, vždy k 15 - temu dňu príslušného mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa.

Obvinený sa prečinu dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Český Krumlov, Česká republika pod sp. zn. 10T/10/2014 z 05. 03., 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 03. 2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 2 Trestného zákonníka a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý trest mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ako aj povinnosť, aby v priebehu skúšobnej doby podľa svojich síl uhradil dlžné výživné a riadne platil bežné výživné. Výsluchom obžalovaného bolo preukázané, že obžalovaný v období, keď výživné neplatil pracoval len príležitostne, brigádne, nemal pravidelný a stabilný príjem, ktorý by dosahoval, keby si našiel stabilné zamestnanie, čo však neurobil. Obžalovaný sa riadne nezamestnal, hoci vedel, že má vyživovaciu povinnosť a potrebuje pravidelný príjem, nebol evidovaný na úrade práce, čím nemal možnosť spolupracovať s úradom práce pri hľadaní si vhodného zamestnania.

Po právnej stránke, obžalovaný tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ust. § 207 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy závažnejším spôsobom konania v zmysle ust. § 138 ods. 1 písm. b) Tr. zák., teda že páchal trestný čin po dlhší čas, a preto sa na tento prípad vzťahuje aj ustanovenie § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

Navyše, obžalovaný sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a preto je potrebné aplikovať aj ustanovenie § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy je záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti, ktorá vyplýva zo samotného zákona o rodine a ktorá bola v danom prípade určená súdom. Súd je presvedčený, že výživné 100,-€ mesačne na mal. X. zodpovedá možnostiam i schopnostiam obžalovaného, aj oprávneným potrebám maloletého, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami obžalovaného, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Objektívna stránka daného prečinu spočíva v tomto prípade v opomenutí konania (platenia výživného), na ktoré bol obžalovaný povinný.

Subjektívnu stránkou je miera zavinenia obžalovaného - v danom prípade ide o úmyselné zavinenie, pretože obžalovaný sa úmyselne vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti, o ktorej mal vedomosť. Obžalovaný mal vynaložiť maximálne úsilie, aby si našiel stabilnú prácu a mohol pravidelne prispievať na výživu svojho maloletého syna. Obžalovaný však celú zodpovednosť za výživu maloletého prenechal matke maloletého, čo nie je spravodlivé.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu, preto pokračovanie v konaní zahŕňa aj trváce trestné činy a trestné činy hromadné. V dôsledku toho aj pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní, ktoré spočíva v ďalšom, hoci časovo bezprostredne nadväzujúcom zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti na ďalší samostatný skutok.

Páchatel'om tohto trestného činu (subjektom) môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. V tomto prípade obžalovaný ako otec mal. dieťaťa je takouto osobou. Predmetom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel' zákonnú vyživovaciu povinnosť, teda v tomto prípade maloleté dieťa.

Podľa ust. § 207 ods. 3 písm. b) písm. c) Tr. zák. možno za vyššie špecifikovaný prečin uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 rok až päť rokov.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr.zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V tomto prípade súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 ods. 1 písm. l) Tr. zák.) a jednu príťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný bol už odsúdený za trestný čin § 37 ods. 1 písm. m) Tr. zák.

Nakoľko pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je 1:1, súd zákonom stanovenú sadzbu trestu odňatia slobody (1 rok až 5 rokov) neznižoval, ani nezvyšoval. Pretože obžalovaný spáchal prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, bolo nevyhnutné mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a jeho dĺžku súd považuje za spravodlivú a primeranú na dosiahnutie jeho represívneho i preventívneho účelu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný

restný čin, na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný restný čin, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal čin závažnejším spôsobom konania a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku, cestou Okresného súdu v Čadci, ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.